

[Gerda Møller.]

ikke medvirke til dets gennemførelse, og jeg vil stemme imod det ved tredje behandling. Jeg mener ikke, at det kan være folketingets sag at tage ansvaret fra den enkelte borger; derimod må det være folketingets opgave gennem lovgivningen at afhjælpe de vanskeligheder, der kan være i forbindelse med at bære et ansvar.

Meta Ditzel: Da jeg hører til dem, der ikke er enige med vor ordfører i hovedprincippet i denne sag, vil jeg gerne fremhæve nogle af de argumenter, der efter min mening taler imod lovforslaget.

At mange af etiske eller religiøse grunde går imod fri abort, mener jeg må veje tungt ved folketingets stillingtagen til lovforslaget. At man i 1970 kan være gået for vidt, synes jeg ikke gør det påkrævet, at man nu skulle løbe linen ud at indføre fri abort. Mig forekommer det at være tegn på degenerativitet, hvis vi, et af verdens rigeste lande, hvor vi har større velfærd eller velstand end nogen sinde, griber den letteste udvej til at blive fri for de børn, som ved et uheld bliver skabt på et tidspunkt, der er ubelejligt for forældrene.

Jeg vil godt indrømme, at der kan opstå en så fortvivlet situation for en ung pige, at hun, hvis hun ikke får støtte fra faderen eller fra forældrene, synes, der ikke er anden udvej. Men forholdene er jo sådan, at hun kan hjælpes, og det bør man gøre.

I øvrigt har vi nu så gode præventive midler — og for nylig har vi jo også fået større mulighed for sterilisation — at der, hvis såvel mænd som kvinder er indstillet på at bruge dem, ikke vil blive særlig mange, som vil trænge til den hjælp; så den kan samfundet nok bære økonomisk.

Jeg synes som hr. Thestrup, at det må være en advarsel til folketinget, at man fra sagkyndig side venter, at indførelsen af fri abort vil føre til en voldsom stigning i antallet af abortpatienter; det vil sprænge alle rammer, det vil betyde meget store udgifter. Men værre er det, at mange mennesker af den grund må vente på behandling på sygehusene. Jeg finder det uforvarsligt, at man f. eks. må lade kræftpatienter vente på indlæggelse og behandling, fordi i de fleste tilfælde raske kvinder skal gå foran dem på grund af abortbehandlinger.

Man ynder meget at tale om, at kvinden selv skal bestemme; hun skal selv bestemme, om hun vil føde sit barn eller ej. Mærkeligt nok hører man ikke noget om, at loven egentlig vil betyde diskriminering af faderen i ægteskabet, det være sig med eller uden papir. Han får ikke lovmæssigt nogen medbestemmelsesret — nej, det er kvinden, der skal have ret til at råde over sit eget legeme. Og for os, som nu i årevis har arbejdet meget for kvindens ligeret, lyder det jo smukt, men jeg er som flere andre bange for, at det er en illusion at tro, at hun altid selv får lov til at bestemme. Nogle vil komme ud for pression fra forældre, fra deres kæreste, fra mænd, som ikke er interesseret i udsigten til at skulle yde bidrag i en årrække til børn, de aldrig har ønsket. I mødrehjælpen kan man nævne ikke få tilfælde, hvor kvinder har bedt om at få afslag på en abortansøgning, fordi de selv ønsker deres barn, men er blevet tvunget til at søge abort. Den udvej vil de jo nok blive afskåret fra at bruge, hvis loven vedtages.

Jeg mener også, man tager for lidt hensyn til risikomomenter, som der gøres opmærksom på fra sagkyndig side. De psykiske eftervirkninger kan blive temmelig alvorlige; mange fortryder senere, at de er gået med til abort, nogle bliver ulykkelige, fordi det fører til sterilitet. Vi kan ikke tillade os at ignorere de engelske videnskabsmænds rapport om en verdensomspændende undersøgelse, der har vist, at svangerskabsafbrydelse kan betyde en alvorlig fare for børn, der fødes senere, især når det gælder kvinder, der har fået deres første svangerskab afbrudt. Følgerne kan blive for tidlig fødsel, siges der, eller skade på de kvindelige reproduktionsorganer.

I øvrigt viser undersøgelsen også en ting, vi må lægge mærke til, nemlig at over halvdelen af de kvinder, der søger abort, ikke har brugt svangerskabsbeskyttende foranstaltninger. Det kan ikke være meningen, at abort skal være en form for prævention. Og så er der også det, at hvis dette bliver det almindelige, vil vi nok kunne mærke en betydelig stigning i antallet af kønssygdomme; der er tilstrækkelig mange i forvejen efter de undersøgelser, man har foretaget.

Der er meget forskellige meninger om, hvornår livet opstår. For mig at se vælger